

Gorenjec

Vladno-opozicio-nalne skupine

Kakor znano, se giblje za Jevtićeve liste prav pridno po Sloveniji g. dr. Marušič, minister za socialno politiko, in senator g. Pučelj, bivši minister za socialno politiko. Na Jevtićeve liste bi radi kandidirali pa tudi še drugi. Seveda bi na tej listi rad dobro odrezal dr. Marušič, rad pa tudi zastopnik druge struje, ki bi vsak rad svoji skupini na isti listi priboril ne samo čim več poslancev, jamstev za svobodne volitve in pa tudi dejanskih političnih uspehov za zadovoljitev onih, ki jih je JNS, čeprav kot velika manjšina, mogla zelo oškodovati. Vse te skupine, ki bi radi na Jevtićeve liste uveljavile svoj program, se pridno pogajajo. Vendar pa doslej še ni vidnih zaključkov.

Na delu so tudi socialdemokrati. Njih šef dr. Topalović je enem dnevu te dni organiziral rdeče v Ljubljani, Celju in Mariboru. To so bili obenem prvi volivni shodi, ki so povzročili tudi dosti firbe in je bila radi firbe povsod velika udeležba. Zanimalo bo zlasti delavce tudi to, da rdeči postavljam enotno fronto delavcev, kmetov in uradnikov, seveda po nazorih socialdemokracije. Razrednega boja, šlagerja rdečih, še dolje niso na nobenem zadnjih shodov privlekli na dan, pač pa so socialisti za to, da naj jih kot skrajne „naprednjake“ volijo tudi versko zavedni volivci in gre za enotno delovno fronto takaj agitacija tudi med nesocialiste. Vidnih uspehov ta politika doslej še ni mogla pokazati, zlasti za to ne, ker socialdemokratom nihče več ničesar ne verjame. Poročajo tudi že imena nekaterih kandidatov, vendar se tudi socialdemokrati še ne morejo postaviti z izdelano listo.

Jugoslovanska narodna stranka se tudi giblje. Zaenkrat ima nekaj ljudi, ki naj bi se imenovali za kandidate. Ker pa je stranka po Sloveniji le ponekod deloma organizirana, zato ta skupina še ni mogla prinesi nobene večje politične živahnosti, zlasti še, ker njene programa niso ljudske množice še doslej mogle na večjem shodu odobriti in tudi ni izgledov, da bi ga odobrile.

Skupina Ljotića „Zbor“ je, kot izgleda, pridobila nekaj borcev, članov osr. odbora „Boja“. Kandidature pa še niso postavljene. Krajevne skupine „Boja“ pa kar po vrsti svetujejo, naj se borci in bojevni ne podajajo na nobeno izmed list, ki naj bi nastopile pri majskih volitvah.

Tudi skupina dr. Mačka je pridno na delu. Ta skupina, ki zastopa dejansko Hrvate, beleži zadnje čase velik uspeh, ker se ji je pridružil dr. Spaho, vodja bosanskih muslimanov. Ta lista, če se bo postavila, ima po Hrvatskem, Vojvodini, Bosni, Dalmaciji izgled na velike uspehe. V Sloveniji ta skupina zaenkrat še ni posegla v politični boj posebno izrazito.

„Največja“ stranka v Jugoslaviji — JNS — pa žal ne bo kandidirala. Njeni pristasi plačujejo za koleke za prošnje za Jevtićeve liste. Izgleda pa, da JNS pridobiva vendar na moči, kajti člani, ki so bili iz JNS izključeni, dosegajo večje uspehe, kot pa voditelji JNS. Glede teh pa gre glas, da eni niso navdušeni za nobeno listo in tudi ne za volitve, drugi pa te potiskajo prav v skrajni kot, češ, vi ste krivi vsega zla, mi pa ne.

Iz tega je razvidno, da še ni list se stavljenih, da še ne vemo, koga bomo mogli voliti, da tudi skupine ne vedo, če bodo mogle zakonskim predpisom ugorditi. Volitve so pač volitve, ki nam poleg dobrota prinašajo tudi težave, zlasti če bi radi kandidirali in se oprli na zaupanje celega naroda.

Kandidata nam ponujajo

V kranjskem okraju še ni postavila doslej nobena izmed skupin, ki misijo postaviti lastne kandidate, svojega kandidata. Vendar pa imamo tudi kandidata, ki ga postavila JNS za naš okraj.

JNS je danes skupina, ki, kot znano, sama ne bo postavila kandidatne liste, ker se je vezala na program g. Jevtića še v času, ko g. Jevtić ni razodel prav nič — ampak je razgnal po celi državi poslance in ministre JNS. To je bilo odločilno, da se je slovenska JNS odločila za Jevtićev program, to je (po mnenju JNS arjev), da bi mogli njeni člani na tej listi kandidirati in prodreti s kandidaturo ter potem, če bi pač šlo, nadaljevati svojo, ne Jevtićeve politiko. Zato je JNS začela takoj s pripravami za volitve in so se JNS odbori kar začeli pretvarjati v volivne odbore za listo g. Jevtića in to tako naglo in tako navdušeno, da eksponentov Jevtićeve politike niti vprašati niso utegnili, če jih sploh marajo za svoje pomočnike. Prav nič niso bili strpljivi, da bi čakali na poziv: „Zovi, samo zovi“, ampak so kar šli, češ, sicer bodo drugi pozvani in za njimi bo šel tudi narod.

Sedaj pa JNS kar naprej zboruje. V Kranju tudi. V Kranju se je JNS odločila, da postavi celo lastnega kandidata. Jutro vsaj nas o tem v prav resnem tonu obvešča. V ponедeljek so namreč, kot Jutro poroča, JNS-arji sklenili, naj bo njen kandidat (seveda na Jevtićeve liste) g. Lončar, bivši narodni poslanec. Jutro pa ve povedati tudi to, da je bilo za tako postavitev menda kar 27 JNS-arjev in da je bila navzoča tudi skupina JNS-arjev, ki so svetovali, naj se s kandidaturom g. Lončarja še počaka, češ, da kaže še stopiti v stik s skupino g. dr. Sabošyja. Tako imamo kandidata in predlog za kompromis z novo politično skupino. Do časa, ko to pišemo, še ne vemo, ali je kandidat za kandidaturo prodrl ali ne in ali je zmagala opozicija v JNS, ki dela za sporazum. Mi želimo obema temu skupinama popoln uspeh že zato, ker sta obe navajeni zmagovati.

Glavno pa je, da vemo, da bi JNS rada uveljavila kandidata in tudi kompromis.

Ali bomo dobili kandidate?

„Jutro“ prav vsak dan poroča o novih kandidaturah. V vsakem kraju jih postavlja. Njegovi poročevalci pridno polnijo predale z imeni kandidatov in Jutro jih tudi kar po vrsti našteva. Tako raste kopica „kandidatov“ vedno višje in višje in JNS to kopico stalno podpira.

Tudi za Gorenjsko Jutro postavlja kandidate. Za Radovljico jih je Jutro že kar določilo in je celo združilo take kandidate, kot je ogenj v voda. Samo za kranjski okraj je bilo Jutro v veliki zadregi. Ta zadrega je toliko bolj naraščala, čim bolj smo mi dobivali poročila, da člani beže iz JNS. Radi tega bega iz JNS, ki so jo prvi zapustili gospodarski krogi, zadnji pa znani prigajnici, je bila kranjska JNS v prav veliki zadregi, kaj bo s kandidatom. Ta zadrega je popolnoma razumljiva. JNS je bila namreč vajena postavljati, odstavljalji, premeščati, odpuščati, zapirati in ovajati. JNS pa v Kranju sedaj išče, koga bi le našla, da ga postavi (ne preganja) za kandidata. Vsak ponedeljek je semanji dan in tedaj pridejo skupaj napredne veličine in pokramljajo. Pričelo je iz Cerkelj. Tržiča, celo iz Loke se dobi še vendar kak privesek in Suha tudi ne sme manjkati. Pa se gredo kandidate. Vsak ponedeljek je določen program: kandidat! Pa je že tako, da čim več je kranjskih ponedeljkov, več je JNS kandidatov in vedno večje so težave, kajti kranjska JNS je takih nazarov, da je za njo kar ves slovenski narod. Saj pa to ne more biti prav nič čudno, kajti vsak JNS kandidat za kandidata prav in resno zatrjuje, da je za njim narod, in ker je toliko kandidatov za kandidate in za vsakim zopet narod, ni čudno, da je za vsemi temi kandidati veš narod.

Tako gre zadrega kar naprej od ponedeljka do ponedeljka, od tržnega dne do novega tržnega dne. Pa je tudi tako, da je ob ponedeljkih na sejmu in na

trgu vedno bolj živahno, tam okrog Narodnega doma pa vedno manj ljudi. Tako bo pa ostalo napisano še kdaj na oglasni deski: JNS vabi za pristop in sodelovanje — ko nihče ne bo maral niti praga te stavbe več prestopiti.

JNS bo, kot iz tega vidimo, lahko postavila kandidata, borca za njena načela: uničevanje ljudskih množic.

Radi tega je res že kar smešno, ko v Jutru še vedno čitamo o JNS, ko je — hvala Bogu — že zdavnaj več ni in ko JNS še danes ne ve, da kar je bilo včeraj, ni več danes. Če pa računa JNS, da bo včeraj še morda tudi jutri, naj pa spregleda iz tega, kakšna je v Kranju ob semanjih dneh udeležba. Potem se bo pa že znalo odločiti, koga bi moglo postaviti za kandidata.

DELAVSTVO

Poročilo iz Tržiča

Socijalisti so že pričeli svoj manever v Delavski politiki in ustvarjati „štumungo“ za svojo stvar 5. maja. V 20. številki prinašajo pismo krščanskega socijalista iz Tržiča, kateri obeta, da bomo šli krščanski socijalisti volit nihove kandidate. Radovedni smo, kdo je tisti „krščanski socijalist“, ki naj bi to pismo spravil skupaj, ker v naših vrstah prav nič ne vemo za koga, da bi se v nemal za socijal-patriote, ki se vso povojno dobo in to prav posebno v Tržiču vežejo z najbolj reakcijonarnimi zagovorniki izrazitega kapitalizma. Na jeziku polno lepih besed in vse polno najradikalnejših zahtev, dejanja pa čisto drugače kažejo. Mi sodimo dugo po sadovih. Sadovi tega drevesa pa so jaka piškavi za delavstvo, pač pa zelo dobrni za nekatere gospode v Tržiču. Če bi bili sodruži vsaj malo dosledni v borbi za delavske pravice, bi bil naš magistrat že davno v delavskih rokah. Seveda bi s tem prišli do besede tudi takozvani klerikaci in to bi bila za nje najbrž največja nesreča, ker bi skupaj morali sedeti s svojimi delavskimi tovariši drugega mišljenja. Če pri tem trpe delavski interesi, kaj zato,

glavna naloga je pobijati klerikalnega zmaja, pa če se je treba v ta namen zvezati tudi s samim Luciferjem. Zavedni delavec se takih zastopnikov sramuje. Kako naj gre volit ljudi, kteri barantajo za njegovo kožo?

V 21. številki Delavski politike pa se sodruži perejo radi gospodarskih polomov in sicer na ta način, da hočejo zvrati krvido na druge, češ saj nismo mi tisti, ampak oni tam doli v Ljubljani. Vprašamo, kdo je bil tisti, ki je delal svoj čas razpoloženje in tako vneto agitiral za socijalistične gospodarske organizacije? Mislimo, da se je med delavstvom vse pozabilo? O ne! Prav dobro vemo, da ste še vedno isti ljudje, ki ste pred nekaj leti prepričevali delavstvo, kako varno je naložen denar v našem konzumu in kako dobro stoji ta konzum. Delavstvo je verjelo, je zaupalo in nazadnje je bilo razočarano. Dobilo je od tega žlahtnega drevesa obetanja prav piškav sad, ali pa še tega ne, prav gotovo pa ne samo materialno škodo, ampak predvsem moralno, ki je neprecenljiva. Priznamo to, da je težko delati pokoro za druge, ali zavedajte se, da ste sprejeli takrat, ko ste delali za bivše svoje organizacije, tudi odgovornost za vam izročene delavske žulje. Če ste si pozneje ustanovili lokalno nakupno in prodajno zadrugo, je stvar zase. Mi samo želimo, da bi to zadrugo bolj srečno vodili in da bi ob de-setletnici res mogli pokazati na vidne uspehe, ker bi to pomenilo plus v reševanju socijalnega vprašanja. Ne smete pa se ravnavati po zgledu tistih, ki pravijo, da socijalistične gospodarske organizacije propadajo od same prevelike požrtvennosti in dobroščnosti, ker na ta način delavski razred ne bo prišel nikdar na zeleno vejo. V tistem dopisu se trdi, da krščanski socijalisti ne mislimo nikdar na kakšno delavsko skupnost. To je čisto navadna laž! V nešteto ozirih smo vam nudili svojo roko samo iz razloga, da bi delavstvo enotno nastopalo v boju za svoje pravice, pa ste to dosledno odklanjali. Vedno delate nerazpoloženje, za skupne nastope, ne marate imeti nikakih stikov s poštenimi ljudimi, ker veste, da bo Vaša demagogija zgubila na svoji moči. Zloba ne dopusti poštenosti do veljave. Tukaj je omenjeno samo nekaj splošnega. Če pa boste drezali še naprej v sršenovo gnezdo, bomo prinesli še več stvarnih dokazov. Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na solnce.

Tedenske novice

KRANJ

LEPA POBUDA. Na pobudo bojevnikov iz Škofje Loke in Kranja se bo v kratkem sklical v Kranju sestanek, na katerem se bo ustanovil pripravljalni odbor za postavitev spomenika blagopokojnemu vojnemu kuratu in slovenskemu bojevniku Francu Bonaču. Spomenik bo postavljen najbrž pri Mariji Pomagaj na Brezjah že letos in bo dostopno simboliziral slovenskega duhovnika, bojevnika in narodnega delavca. Vse prijatelje pok. Franca Bonača vabimo, da prijavijo svojo pripravljenost za sodelovanje pri akciji za postavitev spomenika. Do ustanovitve odbora pa naj se obračajo na tajnika bojevnikov v Kranju tov. Karla Hama. — Slovensko časopisje naprošamo, da primerno objavi gornjo zamisel in jo podpre.

Socialna drama „Boštjan iz predmestja“ se na splošno željo ponovi zadnjič v soboto ob 8 zvečer dne 23. marca v dvorani Ljudskega doma v Kranju.

Socialni delavski tečaj. V nedeljo 24. marca ob 9 dopoldne bo v Ljudskem domu v Kranju nadaljevanje socialnega tečaja. Razpravljali bomo o delavski socialni zakonodaji. Ker je prav poznanje del. zakonov za delavstvo neobhodno potrebno, vabimo vse delavce in delavke, da se tečaja zanesljivo udeležijo.

JSZ.

Če vaše perilo ni čisto in belo kakor novo in se morda celo predčasno trga, potem gotovo ne perete z Zlatorog-ovim milom. Zlatorog-ovo milo se izdeluje iz najfinjejsih surovin in ga odlikuje izredna izdatnost in čistilna moč. Poskusite samo enkrat prati z Zlatorog-ovim milom, pa ne boste nikdar več rabili drugih pralnih sredstev. Priznali boste tudi Vi, kar jih trdi na tisoči in tisoči: „Le Zlatorog milo da belo perilo!“ V svojo lastno korist zahtevajte pri svojem trgovcu izrecno le Zlatorog-ovo milo!

Skupina poselske zveze v Kranju sporoča, da bo občni zbor skupine zadnjo nedeljo v mesecu, to je 31. marca, v dvorani Ljudskega doma v

Kranju popoldne ob 5 po končani popoldanski službi božji. K občnemu zboru naj pridejo vse služkinje, pa naj so članice ali ne.

Sprememba glede službe božje ob nedeljah in praznikih: S prihodnjo nedeljo 24. marca stopi v veljavo nov red službe božje. Zadnja sv. maša, ki se je vršila do sedaj ob nedeljah in praznikih ob 10. bo odslej naprej ob pol 11. S tem bo ustrezeno želji tistih, ki so že dalj časa želeli za zadnjo nedeljsko službo božjo bolj pozne ure. Prosimo pa, da ne zamujate!

Možem in fantom kranjske župnije. Prav v teh dneh se vrše v naši fari duhovne vaje za dekleta. Nekam zapostavljene bi se čutili možje in fantje, če bi tudi ne imeli svojih duhovnih vaj. Saj vemo, da smo predvsem možje in fantje vabljeni na evharistični kongres. Na to veliko versko prireditve se moramo pa pripraviti. Zato so v vseh strani prihajale prošnje, naj bi se v naši fari vršile duhovne vaje tudi za može in fante. Našim željam je ustrezeno, zakaj pravkar smo zvedeli, da se bodo duhovne vaje za može in fante vršile tiste tri dni pred tisočo nedeljo. Izrabimo ugodno priliko. Potrebo po duhovnih vajah smo čutili zlasti delavci.

V Narodnem domu v Kranju bi po poročilu „Slovenskega naroda“ imela biti te dni starokatoliška služba božja.

Društvo jugos. obrtnikov, podružnica Kranj ima občni zbor v nedeljo 24. marca v novi dvorani Stare pošte ob 9 dopoldne po 8 maši. Dolžnost vseh obrtnikov je, da se občnega zborna zanesljivo udeleže.

Nov klub v Kranju. Kakor čujemo, se bo v Kranju kmalu ustanovil klub budistov. Klub bo baje naprosil upravo Narodnega doma, da jim prepusti kak lokal za njih shodnico.

CERKLJE

Filmska predstava. V ponedeljek na praznik Marjinega oznanjenja popoldne po litaniyah priredi župnijski priprav. odbor za evharistični kongres v Ljubljani v Cerkljanskem domu lepo filmsko predstavo: „Svetovni evharistični kon-

gresi". Ker je predstava zares lepa in poučna, se vsi farani vladivo vabijo, da se je v čim večjem številu udeleže.

Bela žena je pa imela zadnje 3 tedne pri nas veliko posla. Kar devetim osebam je pretrgala veliko življenja. Naj počivajo v miru!

Alarm. Prejšnji teden je bil alarm v Cerkljah in v Kranju. Ob določeni uri namreč so morali biti v Kranju naši gospodarji, ki so se pred nekaj časom hoteli prepričati, kako se gospodari z občinskim denarjem in njenim premoženjem. V Kranj je prikorakalo okoli 40 mož, za katere so mislili mirni kranjski mestani, da so divji loveci, ki so imeli namen pobijsati fazane po lepem cerkljanskem polju, vendar se je izkazalo, da so prav dostojni ljudje, ki se brigajo samo za čiste roke in svežo glavo, za fazane po polju jim je pa malo ali pa nič mar, ker so z zakonom zaščiteni...

Popravek

Popravek k zadnjemu popravku. Gosp. urednik, prosimo Vas, priobčite k zadnjemu popravku sledče: Res je to, da gasilna brizgalna ne funkcioniра v rokah nekaterih ljudi, ni pa res, da ne bi delovala v rokah prejšnjih gospodarov, kar je bilo izborno dokazano, ko je bil klican strokovnjak iz Celja, ki so mu pa telegrafirno odpovedali, ko je brizgalna že brezhibno delovala pri vajah in poskušanju v rokah prejšnjega operaterja. S tem je bilo na mah prihranjeni precej denarcev — ali ne, gospod urednik! To morate priobčiti, ker se drugače lahko zgodi, da ne bi bilo prav za Vas.

ŠENČUR

Na pepelnico smo imeli običajno vsakoletno češčenje sv. R. T. Namen pobožnosti je bil postna zapoved in duh pokore. Pred jutranjo sv. mašo je imel krasen govor g. ravnatelj Jože Jagodic. Z ognjevitimi besedami je prikazal v luči večne resnice ljubezen Njega, ki umirajoč na lesu križa, prav isti čas ni pozabil, četudi neskončno nehvaležni narod. Pri popoldanski službi božji je govoril vogljanski prošt g. Rajčevič o pomenu Kristusa v najsvetijem zakramenu, sklepno pridigo pa je imel g. župnik M. Škerbec iz Kranja. V najglobiji pobožnosti zbranih vernikov so minevale ure molitve pred sv. Reš. Telesom. Klic „Spomni se človek“ je dosegel svoj polni namen, bil pa je tudi velik poziv evharističnega kongresa, na katerega se pripravljamo.

Dober začetek. Oklicev je bilo letos v šenčurski fari 21. porok pa 15. zunaj fare se jih je poročilo 6.

Nogo si je zlomil pri vožnji gramoza Pavel Luskovec. Zdravi se v bolnišnici.

Tatvine se nadaljujejo. Andreju Potočniku na Lužah je zmanjkalo iz predala v omari 200 Din. Poleg te vsote je bila spravljenia večja vsota denarja, katere pa storilec k sreči ni dosegel in je ostala nedotaknjena. Naslednjo noč so hoteli neznani zlikovci ropati pri J. Kristanu, gostilničarju in posestniku v Srednjem vasi. Bili pa so pravočasno opaženi in so jih pregnali.

Ob tej priliki naj omenimo tudi drzne tatvine po senožetih, ki so že postale v navadi, da se tisti, ki pozna smreko ali hrast ali vabljivo brezo, prav nič ne boji gospodarja, aka ga zaloti pri tem poslu. Še več! Celo hvaležen mu mora biti, da mu nevabljeni gost tako lepo izčisti nepotrebno navlako. Beseda je zadnja pri gospodarjih, ki ne bodo prej izrinili tega zla, dokler ne bodo s predrnimi tipi potom oblasti postopali.

„Vsi so prihajali, njega ni ble...“ Kdo ne pozna te lepe narodne pesmi! Dvajseta pomlad venča zemljo prostrano, odkar se je razlil mir večnega pokoja na častne gomile junakov, ki so umirili na bojnih poljanah za dom in svobodo. V grob jih je tiral pogum, da so z najdražjo žrtvijo oprostili domovino sužnih spon. Spomni se — mati slovenska — kako si takrat kot mlado dekle čakala na njega — čakala morda zaman, ker nisi vedela, da je omahnil v kravem plesu in plačal z življenjem zmago, ki je ni gledal on. A kdo ve, če mu ni v smrtni bolesti zvenel na uho glas tvojega srčnega hrenjenja. Zaspalo je v tujini trudno telo mučnika, katerega si ljubila... V nedeljo 24. III. ob 3 popoldne nam obudi spomin na vse to gledališka predstava „A njega nil“ — ki jo uprizore bojevniki v Ljudskem domu. Ker so vloge v najboljših rokah, z gotovostjo upamo, da bomo na tej prireditvi deležni izrednega užitka. Tudi prijatelji slovenske narodne pesmi iskreno vabljeni!

PRIMSKOVO

Nov lokal smo dobili. Združene gorenjske mlekarne zadruge s skupnim obratom v Naklem so odprle v naši vasi v hiši g. Kebra novo poslovalnico. Zavedajmo se, da je to popolnoma naša domača ustanova, zato jo moramo podpirati. Pri nas bo nova poslovalnica koristila pred vsem delavstvu. Človek se počuti najbolj zdravega, če uživa mlečne izdelke. — V isti hiši je pričel z delom tudi brivec g. Kos.

TRŽIČ

Občni zbor SPD.

V soboto 16. t. m. ob pol 8. uri se je vršil v hotelu „Pošta“ občni zbor podružnice Planinskega društva. Zanimanje za ta občni zbor je bilo ogromno. Saj je prišlo vse staro in mlado. Ugotovilo se je, da občni zbor ni sklican v smislu pravil in radi tega ne more pravovljavno sklepati. Podpredsednika je zadeva tako razburila, da je člane zaničljivo nazival za pastirje; mi kot sinovi planin smo se pri tem izražanju muzali, a bili tudi hudi in je podpredsednik moral to preklicati.

Lepi izrazi in pravične ocene. Poslušalce pri občinskih sejah nazivajo nekateri z „rajo“. — „Raja“ bi sicer bili, če bi se pustili. Res da danes marsikod tudi raja na naš račun, ali bo pa zato bera ob priliki odpadla. Kaj ne, naši kandidati za „pašaluk“?

Na sv. Jožefa dan je priredila Pevska zveza s svojim odsekom Cerkvenim pevskim zborom v Tržiču v „Našem domu“ ob 8. uri zvečer Pevske večer. Navajeni smo bili, da koncerti niso bili ravno preveč obiskani; to pot pa smo

bili kar presenečeni. Vidi se, da si smisel za lepo pesem, ki se neprimerno razlikuje od radikalnega in filmskega predvajanja, čimdalje bolj utira pot med ljudstvo. Ta zadnji koncert bo to zanimanje le še povečal, ker je krasno uspel in je občinstvo z burnimi aplavzimi zahtevalo ponovitev več komadov. Zasluga za ta uspeh gre v prvi vrsti našemu vremenu organistu g. Planinskemu, ki je večkrat dokazal, koliko je zmožen in upamo, da nas bo s svojimi pevci še razveselil s kako prireditvijo.

Celodnevno češčenje. V nedeljo 24. t. m. imamo celodnevno češčenje presv. Rešnjega telesa z lepim zaključkom. Ob pol 6 uri zvečer bo pridiga v farni cerkvi, nato pa svetoletna procesija z lučkami k sv. Jožefu, kjer bo imel g. župnik kratek nagovor, nato pa blagoslov tev križa, ki bo vernike opominjal na Presv. Evharistijo. Tržički farani, udeležimo se te prireditve v čim večjem številu, zahvalimo se Evharističnemu Kralju za vse dobre in prosimo ga za pravilno razumevanje trpljenja, katerega nam pošilja v dobro našim dušam!

Dobrodeleni prireditve. Na praznik Marijinega oznanjenja popoldne ob pol 4. se vrši v „Našem domu“ igra „Povest o izgubljeni Marti“, katera se v nedeljo 17. t. m. radi obolelosti igralec ni mogla vršiti. Prireditve je za Vincencijovo konferenco in s tem namenjena samo za dobrodelne namene. Zato se udeležite v čim večjem številu, ker s tem lajšate gorje najbolj potrebnim.

RADOVLJICA

Sadjarski dnevi. Iz Radovljice se v Gorenju še kaj malo oglašamo. To pot pa v važni gospodarski zadevi. Spomlad je tu. Prijeli bomo za delo v sadovnjakih, a potrebujemo v tem pogledu še vedno kaj teoretične in praktične izobrazbe. Te nam bosta obilo nudila bližnjča se praznika 24. in 25. marca. — V nedeljo 24. marca se bo najprej vršil na Gorici ob 9—12 tečaj za cepljenje domačega kostanja. Tečaj bo vodil pomočnik sreskega kmet, referenta v Kranju g. Martelanc. Na ta tečaj, ki je prvi v našem sredu, opozarjam vse tiste kmetovalce, ki se zanimajo za gojitev in izboljšanje domačega kostanja, za katerega so v našem okolišu ugodna tla. — Popoldne pa gremo k sadjarskemu predavanju na Brezje. Ob pol 4 bo predaval o pospeševanju sadjarstva g. Anton Flego, sadjarski referent pri banski upravi v Ljubljani. — V pondeljek 25. marca bo popoldne sadjarsko predavanje v Lescah, popoldne pa v Begunjah. Tudi tu bo predaval g. Flego. — Sadjarji, ne zamudite teh lepih prilik!

SMLEDNIK

Ura v trbojski šoli ima vedno svoje manire, smo priobčili v zadnjem Gorenjcu. Znano nam je, da se učiteljstvo drži točno ur po šolskem razporedu in zato sporočamo, da s tem članom nismo hoteli niti trditi niti namigavati, da bi učiteljstvo ali celo sam g. šolski upravitelj kakorkoli kršil določene ure za pouk. Tudi magacin s kihalnim praškom nima s šolo prav nobenega stika. Cela zadeva kihalnega praška, s

katerim šolska ura nima nič opraviti, je izven-šolska zabavna zadeva. G. šolski upravitelj potemtakem ni s tem nič prizadet, ker je znan po svojem vnetem in vestnem delu.

RETECE

Delu slava, delu čast! Pred nedavnim časom je naše Katoliško prosvetno društvo slavilo 25 letnico obstoja. Ta važni dogodek je šel mimo nas brez vsake zunanje proslave, ker so tedenj razmere onemogočale vidnejšo proslavo. Kot kronisti hočemo navesti nekaj številk iz delovanja zadnjih 25 let. Vsah gledaliških predstav je društvo imelo 72 in sicer 32 iger z mešanimi vlogami, 26 moških in 15 ženskih iger. Vsega igralskega osebja je bilo 104 moških in 75 žensk, skupaj 179. Prva igra je bila 14. februarja 1909. Igrala se je burka „Dr. Veznal“ in komični prizor „Kmet in fotograf“. Začetek je bil sicer skromen, toda s pomočjo idealnih delavcev se je društvo od leta do leta dvigalo in izpopolnilo. Rojstni dan društva je bilo župnišče, v njem je preživel prva detinska leta. Z leti so mu postali ti prostori preteśni in preskrorni, zato se je preselilo v solo, poleti pa na Jamnikovo dvorišče. Toda tudi s tem ni bilo zadovoljivo, zeločeli si je lastnega ognjišča in ta želja se mu je izpolnila 24. junija 1923, ko je bil blagoslovjen lep cerkveni dom. Sedaj še se je začelo pravo delovanje. Napredek v dramatiki je bil vedno večji. Na oder so se postavljala dela, na katera je lahko ponosno naše društvo. Najznamenitejše igre so bile: Naša kri. Za pravdo in sreč. Roza Jelodvorska, Ben Hur, Quo vadis, Prokleta, Kovarstvo in ljubezen. Žrtev spovedne molčanosti in Kraljica Ester. Poleg iger je društvo imelo tudi št predavanj iz raznih panog življenja. Predavatelji so bili najuglednejši možje slovenskega naroda, kakor dr. Krek, dr. Korošec, dr. Basaj, dr. Petrič Fr. Finžgar in drugi. Društvo je vidno skrbilo tudi za dobro čtivo med članji, na tisoč knjig je posodilo svojim članom. Pod skrbnim vodstvom je društvo vsa leta stalno na trdnji katoliški podlagi, čeprav je moralo radi tega prestati marsikatero brido preskušnjo. Naša želja ob 25 letnici je: V nesebičnem delu na narod in cerkev pogumno naprej in rodov, čeprav preko trpljenja, do čim lepih uspehov in večjih zmag. V to pomagaj Bog!

Naša šola. Že več let se dela na to, da bi se pri nas zidala nova šola, ker stara ne ustrezata več današnjim razmeram. Toda vse prizadevanja so zmanjšani. Vsako leto se budi novo upanje, ki kmalu spet zaide, prav tako kakor sonce zjutraj vstaja, a zvečer spet zahaja. Če ni druge pomoči, bi priporočali ameriški sistem. Tam se vrši šolski pouk kar v prosti naravi. Morda bi pri nas tudi šlo, primerenega prostora je dovolj. To je zelo priporočljivo tudi iz zdravstvenih razlogov.

Velitve. Zanimanje za majske volitve je tudi pri nas precej veliko. Tudi naši ljudje vedo, da je psiček JNS precej hudo z repkom mahal, zato mu bodo stopili na repek, da bo zavil v smrtni bolečini. Zelo se pa bojimo za JNS načinov, ki jih je sama patentirala. Stacuno zanje imajo pa sedaj drugi.

I. delavske konzumne društvo je najsolidnejši, najcenejši nabavni vir za vsakega konzumenta!
Ali si član te zadruge? — Ali kupuješ vse pri zadrugi?

Lavtičar Josip:

Junaška doba Slovencev

Zgodovinska povest iz 15. stoletja. Godi se na Gorenjskem v času turških vpadov.

Nadaljevanje

Te obljuhe se je zavedal zdaj in vedno v poznejšem življenju. Sicer pa ni bilo povoda, da bi mu mogla vest kaj očitati zaradi Lence. Še manj pa deklici, katere lepo vedenje je bilo obče znano. Prijazno se je poslovil od nje ter ji zaklical: „Z Bogom, Lencu!“ — ko je odhajala proti Tržiču.

Mi pa gremo zdaj za Balantom, da vidimo, kako je hodil v Radovljico. Nič se mu ni mudilo in nič ga ni skrbelo, saj je doma zaklenil prazno bajto. Toda se roparjem bi se ne zdelo vredno, trgati ključavnico od vrat tam, kjer ni ničesar najti.

Prosjak je prišel prvi dan samo do Sv. Lucije. Tukaj je poznal vse ljudi, toda najrajši je ostajal pri Klandru. Mladi gospodar in mlada gospodinja sta ga rada poslušala, ker je donašal vedno dosti novic.

„Slišimo, da namerava gutenberški graščak Jurij Lamberg kupiti tudi grad Kamen pri Bégujnah“, je poizvedoval Klander.

„Seveda“, je pritrdiril Balant.

„Ta rod si bo pridobil veliko premoženja na Kranjskem“, je zavidljivo nadaljeval Klander. — „Graščine na Dolenjskem, graščine na Gorenjskem, poleg tega pa dobre cesarske in deželne službe, — ni vraka, da postanemo kinetje še večji sužnji, kakor smo bili do zdaj.“

Tako se je poznalo, da pripada Klander govoru kmetski stranki, ki pripravlja upor zoper graščake. Ta upor je bil zdaj še le v začetku raz-

voja, v poznejših letih pa je izbruhnil z vso močjo na dan. In vprav mladi Klander je postal že kot prileten mož glavnih voditelj upornih kmetov na Gorenjskem.

Balant je nekaj časa molčal in premisljeval, kaj bi odgovoril. Pripoznati moramo, da iz hvaležnosti do dobrot, ki jih je prejel od blage grofinje Agneze, ni hotel pritrdiriti Klandrov trdi sodbi o graščakih. Sicer pa homo videli pozneje, da Balant ni bil tako slab človek, kakor so govorili ljudje o njem. Rekel je:

„Lambergova rodovina na Gutenbergu — tako sem že večkrat slišal — nima velikega premoženja v denarju. Je predobra, da bi je kaj prida ostajalo. Če pa misli grof Jurij kupiti grad Kamen, ni gotovo, da ga bo tudi takoj plačal. Saj se dobri dandanes marsikaj na dolg, seveda proti poroštvu.“

Klander je uvidel, da se poteguje Balant za graščaka. Zato ni hotel več govoriti o tej reči, in posebno ne z beračem, ki je danes tukaj jutri tam ter raznaša, kar je slišal, povsod naokrog.

Zahvalilvši se Klandrovim za prenočišče in brano je odčel prosjak drugo jutro skozi Srednjo vas proti Bégujam. Grad Kamen, zgrajen med skalnatimi soteskami, je odložil za obisk nazajgrede. Tudi v Bégujnah se ni nikjer oglašil, upajoč, da bo toliko bolje opravil v Radovljici in na lipniškem gradu pri Lancovem. Toda zmotil se je. Ko so mu bili vedno naklonjeni, se ni danes v Radovljici nihče zmenil zanj. Opazil je nemirno letanje semintja, kakor bi se bilo zgordilo nekaj izrednega. Posebno na lipniškem gradu, ki so mu rekli Waldenburg in je bil poprepj last grofov Ortenburgov, je vladala huda zmešnjjava. Še le na

večkratno vprašanje mu je povedal grajski hlapec: „Pravkar je prišlo iz Ljubljane naznanilo, da so Turki blizu!“

„Ti, Balant!“ — je zavpil nad njim lipniški oskrbnik. „Ti si doma iz Križev. Poznamo te, da nisi počasen in da imaš čas kakor nihče drugi. Iščemo hitrega človeka, da bi nesel tri pisma. En oddaš v

SKARUČINA

Naš sv. misijon. Dne 3. marca se je v lepi romarski cerkvi sv. Lucije na Skaručini veličastno zavrljil sv. misijon, ki je bil res pravi ljudski misijon, kajti udeleževalo se ga je toliko ljudi iz domačja ter iz bližnje in daljne okolice, da je bila prostorna cerkev ves teden nabito polna mož, žena, fantov, deklet, otrok, vseh gorečih poslušavcev, ki so z napeč pozornostjo sledili krasnim izvajanjem obeh gg. misijonarjev, če, gg. patrov jezuitov, ki sta jim sredi današnjih zmud in zmot neutrudljivo kazala pravo pot k časni in večni sreči. In uspeh sv. misijona! Takšen je bil, kakršnega na Skaručini še nismo doživel, niti nikdar ob obeh največjih romarskih shodih četrtto povelkonočno nedeljo ter v nedeljo po sv. Jakobu. Do 800 jih je opravilo sv. spoved, 2000 je bilo obhajnih, da bi se tako pred vsem v svojem srcu dostojno pripravili na slovensko zmagoslavlje Kristusa Kralja ob prilikl II. jugoslovanskega euharističnega kongresa v Ljubljani. In obe misijonski procesiji, ki sta se vršili predzadnji in zadnji dan sv. misijona! Kako sta bil veličastni, ko so stoteri in stoteri z gorečimi svečami spremljali Najsvetejše in jo bila cerkev znotraj in zunaj tako krasno razsvetljena, ter ko je tisočglava, glasno moleca množica korakala za novim misijonskim križem, ki so ga nosili postavni skaruški in poljski fantje in so se glasile vmes krasne melodije na čast sv. R. T. in sv. Križu, ki jih je pel pevski zbor. — Na tem mestu bodi izrečena iskrena zahvala č. gg. misijonarjem in drugim duhovnikom, č. šolskim sestram iz Repenj, organistu-pevovodju in njegovemu zboru ter vsem drugim, ki so na katerekoli način pripomogli k tako sijajno uspešemu prvemu sv. misijonu na Skaručini.

GOLO

Oklici. Na Golem je imel starokatoliški župnik Lavrine službo božjo v gasilskem domu in je pri tej priliki oklical tudi dva kranjska začetnika. Imena radevolje priobčimo na željo prizadetih.

Vojške objave

Sprejem gojencev v podoficirske šole. Vsem reflektantom za sprejem v pehotno podoficirsko šolo v Zagrebu in Belgradu sporočamo, da je bil razposlan na občine in žandar, postaje „Razpis za sprejem gojencev“ v te šole, kjer se morejo dobiti podrobnejši podatki. Pogoji za sprejem v te šole so v glavnem tiče: Naše državljanstvo, starost od dovršenih 18 do 21 let (t. j. da so rojeni od 1. januarja 1914 do 31. decembra 1917), izvršena osnovna šola, dobro ponašanje, samski stan, popolno zdravje. Vsak prosilec mora tudi imeti dovoljenje staršev, da sme stopiti prostovoljno v eno teh šol. Prosneže za sprejem se sprejemajo samo do 15. aprila 1935.

Prosvetna**NA PRELOMU NOVE DOBE**

Predpust, čas največjih norosti, je za nami. Včasih so ljudje to dobo preživeli na splošno v plesu, pigančevanju in v pretirani pustni norosti. Če se danes ozremo nazaj, vidimo, da ni več tako. Naša mladina je postala v tem oziru mnogo bolj izobražena in ne želi več po veseľju po raznih razvijitvah in moralno nizkih goštih, kjer se sliši hreščanje harmonike, klečev in surovi dovtipi. Kje naj iščemo vzroka temu napredku? Marsikdo bo dejal: v denarni krizi. Mladina je še dovezna za pigančevanje in razgrajanje, samo denarja nima in zato ne more več noretik akor nekdaj. Ne rečem, da ni mnogo pripomogla k temu zbojšjanju gospodarska kriza, toda priznati je treba, da je mladina dandas tudi v srcu plemenitejša in stremi le po zdravi srčni izobrazbi in poštenem veselju.

Če človek zasleduje prosveso po naših vaseh, vidi velikanski preobrat. Pred nekaj leti je bilo še prav malo društva, ki so gojila igro in v njej iskala zabave in razvedrila. Toda dandas je vse drugače. Veselice s plesom, bali in

razni plesni venčki so skoraj izginili s pozorišča, čeprav so bile nekdaj te prireditve najbolj imenitne in privlačne tudi med podeželsko mladino. Tu pa tam se dobijo seveda še kake izjeme, če pa gledamo stvar na splošno, moramo pritrdiri, da smo mnogo napredovali in to nas veseli. Glavno zaslugo pri tem imajo brez dvoma naša katoliška prosvetna društva, ki že od nekdaj sejejo med slovensko mladino seme zdrave srčne kulture in jo učijo po večno veljavnih Kristusovih načelih. Bilo je treba mnogo truda in žrtv, preden so se pokazali uspehi, toda naši stari pionirji, stebri katoliške prosvete, so bili močni, značajni in neustrašeni borci, zato niso nikdar klonili pod težo in viharji, ki so se zaganjali v njihovo stavbo, da bi jo porušili. Oni so bili trdni kot skala in zato so zmagali.

Vemo pa, da vsak čas prinese svoje spremembe in tako tudi današnja doba zahteva, da nas zapuščajo stari, osivelj možje, ki so mnogo let delali in gradili, na njihovo mesto pa stopajo čvrsti, mladi fantje, na katerih se bere nova moč in zdravje. Ce se ta nadobudna mladina zaveda važnosti svoje naloge, potem z mirno vestjo lahko gledamo v bodočnost. Želimo le to, da bi bili vsi ti, ki danes stopajo na odločilna mesta prosvete in kulture, prežeti velike ljubezni in žive vere v Jezusa v presv. R. Telesu. Prepričani smo, da je zmožen le tisti dobro učiti, ki je sam dober. Naj tudi ti novi voditelji delajo po znanem latinskom pregorovu: Mens sana in corpore sano. Današnja doba nalaže mnogo pažnje telesnemu zdravju. Razni sporti, ki se goje, imajo namen, mladino telesno utrditi, da bo trdna kot jeklo. To je vse prav, saj vemo, da brez zdravja ni sreče in narod, ki telesno hira, prej ali slej propade. Na drugi strani pa nas skrbi pretirana gojitev sporta. Propagira in goji se kult telesa, zanemarjen je pa duh. Zato se vidijo že märske parade lepih in krepkih teles, vidiš pa tudi poleg tega popoln duhovni kaos. Nimamo namena delati proti sportu, ampak samo proti ajegovinam slabim posledicam. In teh je dovolj. Ena glavna slabna posledica sporta je, ker mnogi radi njega opuščajo nedeljsko službo božjo. In če bo sport tisti činitelj, ki bo vzel naši mladini vero, potem moramo reči, da to ni več zdrav sport, ampak moderna bolez, ki bo ubila duhovno zdravje mladini.

Zato morajo naši mladi voditelji tudi tej paragi posvečati mnogo pažnje. Gledati morajo, da sport ne bo mladino duhovno kvaril in postavljal v službo nemoralnega izživljavanja. Kaj nam koristi, če bo mladina telesno zdrava, duhovno pa zanemarjena. Zgodovina nas uči, da le tisti narod napreduje in dolgo živi, ki ima za seboj poleg zdrave telesne vzgoje tudi versko moralno podlago. Zato moramo vedno gledati, da bo zdrava duša v zdravem telesu.

SPORT

Damski odsek strelske družine v Kranju sporoča, da se do nadaljnega vrše vsak četrtek od 8. ure dalje vaje z malokaliberskimi puškami (flobertovkami) v posebni sobi gostilne („Zlati ribi“ v Kranju), kamor imajo pristop le članice tega odseka in po njih vpeljani gostje. Poset je do sedaj nad vse pričakovanje zadovoljiv. Ker se bo damska streljanje, združeno z nagradnim streljanjem samo za dame, zaključilo predvidno do velike noči, opozarjam vse, da se bodo smelete udeležiti nagradnega streljanja, zvezzano z večjim številom lepih in vrednih daril, le one članice in cenjene dame, ki bodo redno posečale strelske vaje oz. ki se bodo do tega časa udeležile vsaj treh strelske vaj.

Naš strelske sport. V nedeljo 24. marca ob 10 dopoldne se vrši v Gasilskem domu na Primskem občni zbor strelske družine. Ker bomo ob tej priliki volili nov odbor, je pričakovati številne udeležbe.

Poseben kotiček

Huda konkurenca. Kdo bo zmagal 5. maja? Na Gorenjskem imamo sitarje, v Ribnici rešetarje in retarje. Retarji so sedaj v konjunkturi, rešetarji bodo kmalu prišli na vrsto, sita

so na potu v Belgrad, tam pa imajo reparacije pajkel.

Vprašanje obrtnikov. Zakaj se je v okolici Loke in tja do Kranja vselilo sistarstvo, so Ločani rešili s tem, da restarstvo po loško čudno odmeva in so to obrt prepustili drugim. Tudi Suha se s tem strinja.

Rešeno še ni vprašanje, kdo je največji pesnik Dravske banovine. Ostala podravska vprašanja in ugibanja so rešena.

Izpod sita in rešeta so rubrike v podravskem časopisu JNS. Sita in rešeta so za sušec in april posodili drugim.

Sreča in nesreča na agitacijskem potovanju. Neki bivši narodni poslanec, ki zopet kandidira, gre na agitacijo. Na poti ga sreča skupina političnih nasprotnikov, ki ga napade. Čeprav ga dolgo dobro pretepajo, je vseeno tiho, boje se, da koga z besedami ne bi razčilil. „Tovariši, nima smisla, da ga pretepamo“, reče nekdo od nasprotnikov. „To je gotovo junaštvo, da niti besedice ne črhae, čeprav ga imatimo že kar pol ure.“ — „Le udarite samo, tovariši,“ pravi neki starec, Jon ni junak, ampak, ker je že dolgo poslanec, ima le predebelo kozol.“

(Po „Ošišanem ježu“)

Novi volivni zakon in JNS. Ob postanku volivnega zakona je JNS ta zakon utemeljila s tem, da onemogoči delo prevratnih elementov. Danes so postali prevratni elementi JNS, zakon pa je še utemeljen po starem pravilu.

Pezor, kandidati! Vse one, ki žele postati kandidati za narodne poslane, opozorjam, da se čimpreje vpišejo v „poslansko knjigo“ v ministru notranjih zadev, ker je prva knjiga že skoro polna. Kakor hitro bo ta knjiga oddana, bo oddana v narodni muzej, da jo hrani kot relikvijo, a obenem se bo začelo polniti drugo in tretjo knjigo.

(Po „Ošišanem ježu“)

Politične muzike. Sinoči je neki kandidat zapel volilno libreto, arijo iz opere „Sevilijski brivec“: „Figaro, li, Figaro, la!“ ob navdušenem pritrjevanju volivev: „Ha, ha, ha, ha!“ Ko je kandidat to ponovno odpel, je prešel na govor volivnega programa: Akti in fakti. („Oš. jež.“)

Nov recept. Če se hoče znebiti zaspance in pregnati po prekročeni noči najhujšega mačka, boš prav gotovo dosegel popoln uspeh, če se udeležis shoda JNS, ko postavlja kandidata. To sredstvo je popolnoma zanesljivo in JNS moramo priznati kdaj tudi zaslugo, da ne bo resnica trpela krivice. Ker pa v JNS ni gospodarstvenikov, baje ne bo dala tega recepta za preganjanje mačka patentirati.

**Gospodarstvo
Naši zadružniki zborujejo**

Vnovčenje krompirja je skoraj nemogoče. V Srbiji Banatu in Slavoniji pridejo ogromne množine krompirja posebno lansko leto je bila dobra letina ter je seveda zaradi tega cena pada. V jeseni je bila cena krompirja v Virovitici 19 para za kg, drugod v Slavoniji 22 do 50 para za kg, v Leskovcu po 50 para, v Senti po 25 para za kg. Pri nas na Gorenjskem je bila slaba letina ter so producenti upravičeno računali z višjo ceno krompirja spomlad. To se je le deloma izpolnilo in cene še sedaj niso zadovoljive. V inozemstvu se izvaža le malo vanonov krompirja. Podvzeli so se sicer koraki, da bi dosegel prost uvoz krompirja v naših sodnih državah.

Ravnatelj poroča obsežno o gospodarskem položaju v tu- in inozemstvu ter o izboljšanju gospodarstva. Nujno potrebno bi bilo pri nas načrtno gospodarstvo ter regulacija važnih poljskih pridelkov ter zopetna postavitev likvidnih denarnih zavodov. Poudarja, da je zadružna pripravljena resno z oblastvi sodelovati za zopetno povzdigo gospodarstva ter ugotavlja, da so oblastva več načrtov, ki jih je predložila zadružna, do sedaj že upoštevala, nekatere stvari pa so še v delu. Nujno potreben je zadružni obratni kapital po nizki obrestni meri, ki pa ji je že skoraj zasiguran.

Posebno otežkočena je letos nabava semen in cene so tudi zelo visoke. Zadružna bo letos izvedla velike poskuse z novo vrsto fižola in

krompirja. V to svrhu bo dobila večjo množino semenskega fižola iz Kalifornije. Ker pa naš gorenjski krompir ni sposoben za transport čez morje bo zadružna naredila poskuse z drugo vrsto krompirja. Kar je pa najvažnejše, bo to vrsto krompirja in fižola poslala v države, kjer za prihodnje leto ne računajo z uvoznimi težkočami ter tudi kliriški obračuni ne obstajajo. Za več let naprej ima zadružna v teh državah sigurne odjemalce. Odbor bo odločil, pri katerih članih se bodo letos ti poskusi naredili, drugo leto pa zopet pri drugih.

Ravnatelj poroča tudi o načrtih zadružne za bodoča leto. Intrige proti zadružni so zadnji čas popolnoma ponehale ter nam tudi oblastva sedaj gredo na roko. Bilo bi nujno potrebno, da se vsi kmetje organizirajo ter propagirajo zadružništvo, ker le v tem slučaju je mogoče gospodarski poolžati zboljšati. Navaja slučaj organizacije delavstva, ki je v vseh državah dobro organizirano in so takoreči višje nego naš kmet.

Ker so med članstvom gotove osebe, ki sedaj pri občnem zboru niso navzoče ter vedno in vedno kritizirajo pošlovanje zadružne, stavi ravnatelj zaupno vprašanje.

Vse članstvo je za to, da ravnateljstvo in občna nadaljuje delo v dosedanjem smislu ter se jim da popolno zaupanje.

Nato sledi debata članov. G. Janez Brodar je z ozirom na ogromne težkoči, ki jih ima zadružna, zadovoljen z dosedanjim uspehom in konstantira, da je vodstvo zadružne svojo namalo v polni meri izvršilo tako, da gre dober glas zadružne že daleč preko meja.

Clan Jože Burgar poziva članstvo k večji zavestnosti. Clan Ovsenik Janez poudarja, da bi se kmet moral zavedati sedanega težkega položaja in pravi, da je nujno potrebno, da se organizira, ker se bo le potem lahko kaj dosegle. Clan Ivan Zupan pravi, da pred svetovno vojno ni bilo nikakih skrbi, kam se bo ena ali druga stvar prodala, ker je pač bilo gospodarstvo na zdravi podlagi. Danes je vse drugače. Naše sosedne države so meje zaprle in omrejle uvoz našega blaga ter je nastala skrb, kam z blagom. Mnogo zahvale gre zadružni, da smo v zadnjih letih naše pridelke dobro prodali, ter jo moramo le podpirati. Mnogo članov se je še javilo k besedi, nakar se je predsednik načrčil zahvalil za zaupanje in za obilno udeležbo ter zaključil občni zbor.

Tako dobro obiskanega občnega zabora Kranj še ni videl. Solidarnost kmetov se veča in kmet si je v svesti, da je v zadružništvu bodočnost. Zato želimo mi zadružni tudi v bodoče mnogo uspehov in pozivamo kmete, da pristopijo k tej takotveni ustanovi.

„Gorenjski rejec malih živali“. Pomlad prihaja. Trata in log se prebjujata. Bujno bosta zečelnala in nudila obilo hrane za našo malo živinico. Vzdržamte se tudi gorenjski rejeti in prihajite na ustanovni občni zbor društva „Gorenjski rejec malih živali“ v Kranju, ki se vrši dne 24. marca ob 14. uri pri g. Bohu, gostilna Bekselj, v Kranju po sledenjem razporedu: 1. Poročilo pripravljalnega odbora. 2. Citanje odobrenih pravil. 3. Volitev društvenega odbora v smislu pravil. 4. Sprejem novih članov in določitev članarine. 5. Slučajnosti. — Rejeti in prijatelji malih živali, udeležite se polnoštevilno.

Kmetje! Prišel je čas dela. Množe vas skrbi, kako boste gnojili. Svetujemo vam, da se v teh zadevah obračate na naslov „Agrikulturno-kmetički ured za kalijevo gnojenje, trg Georga Washingtona br. 5, Zagreb. Dobili boste vse informacije glede gnojenja v tej pomladni dobi.

Izdajanje potnih hranilnih knjižic za potovanje v Češkoslovaško. Naša Poštna hranilnica bo dajala v sporazumu s poštno hranilnico v Pragi potnikom, ki želijo potovati na Češkoslovaško, posebno ugodnost. Ugodnost je ta, da lahko vplača vsak potnik na katerikoli pošti ali na blagajni poštno hranilnico in njenih podružnic na čekovni račun št. 65.150 „Poštna hranilnica v Pragi“ v dinarjih znesek, ki ga bo potreboval na Češkoslovaškem. Ta znesek preračuna Poštna hranilnica v Pragi v češkoslovaške krone in mu izda zanj potno hranilno knjižico,

nom! Padal sem in padal, a zdaj me je rešila misel nate, ki že spiš pod hladno zemljo.

Zdaj se kesam in obžalujem padec, ves strt klečim in molim svojega življenja Confiteor.

In

